

Congregate illi sanctos ejus : * qui ordinant testamentum ejus super sacrificia. Et annuntiant celi justitiam ejus : * quoniam Deus iudex est.

Audi populus meus, & loquar : Israel, & testificabor tibi : * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis arguam te : * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accipiam de domo tua vitulos : * neque de gregibus tuis hircos.

Quoniam meæ sunt omnes feræ silvarum, * jumenta in montibus & boves.

Cognovi omnia volatilia celi : * & pulchritudo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi : * meus est enim orbus terre, & plentitudo ejus.

Nunquid manducabo carnes taurorum ? * aut sanguinem hircorum potabo ?

Immola Deo sacrificium laudis : * & redde Altissimo vota tua.

Et invoca me in die tribulationis : * etiam te, & honorificabis me.

Peccatorum autem dixit Deus : Quare tu enarras justitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum ?

Tu vero odisti disciplinam : * & projecisti sermones meos retrorsum :

Si videbas furem, currebas cum eo : * & cum adulteris portionem tuam ponebas.

Quis tuum abundavit malitia : * & lingua tua concinabat dolos.

Sedens adversus fratrem tuum loquebaris, & adversus filium matris tue ponebas scandalum : * hæc fecisti, & tacui.

Existimasti inique quod ero tui similis : * arguam te, & statuum contra faciem tuam.

Intelligite hæc qui obliviscimini Deum : * nequando rapiat, & non sit qui cripiat.

Sacrificium laudis honorificabit me : * & illic iter, quo ostendam illi salutarem Dei.

Psalmus 17.

Quid gloriaris in malitia, * qui potens es in iniquitate.

Tota die in justitiam cogitavit lingua tua : * sicut novacula acuta fecisti dolium.

Dilexisti malitiam super benignitatem : * iniquitatem magis, quam loqui aequitatem.

Dilexisti omnia verba precipitationis, * lingua dolosa.

Propterea Deus destruet te in finem : * evellat te, & emigrabit te de tabernaculo tuo, & radicem tuam de terra viventium.

Videbunt justi, & timebunt, & super eum ridebunt, &

dicent : * Ecce homo, qui non posuit Deum adjutorem suum.

Sed speravit in multitudine divitiarum suarum : * & prevaluit in vanitate sua.

Ego autem, sicut oliva fructifera in domo Dei, * speravi in misericordia Dei in æternum, & in seculum seculi.

Confitebor tibi in seculum quia fecisti : * & expedabo nomen tuum, quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

Antiphona. Deus deorum Dominus locutus est.

Per Annum, v. Immola Deo sacrificium laudis. R. Et redde Altissimo vota tua.

Pro uno Martyre, v. Posuisti Dominum super caput ejus. R. Coronam de lapide pretioso.

Pro pluribus Martyribus, v. Exultent justi in conspectu Dei. R. Et delecentur in lætitia.

Pro Confessore Pontifice, v. Elegit enim Dominus sacerdotem sibi. R. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Pro Confessore pontifice, v. Os justi meditabitur sapientiam. R. Et lingua ejus loquetur iudicium.

Pro una Sancta, v. Adjuvabit eam Deus vultu suo. R. Deus in medio ejus non commovebitur.

Pars Autumnalis.

Antiphona. Dele Domine iniquitatem meam. Psalm.

Miserere, ut supra. 59.

Antiphona. Salutare.

Psalmus 42.

Judica me Deus, & discerne causam meam de gente non sancta, * ab homine iniquo & doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea : * quare me repulisti ? & quare tristis incedo, dum affligit me inimicus ?

Mitte lucem tuam & veritatem tuam : * ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei : * ad Deum, qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus meus : * quare tristis es anima mea ? & quare conturbas me ?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, & Deus meus.

Antiphona. Salutare vultus mei, & Deus meus.

Antiphona. Ad te de luce vigilo Deus. Psalm. Deus meus, ut supra. 18.

Antiphona. Cunctis diebus.

Canticum Ezechie.

Isaie 38. b.

Ego dixi : In dimidio dierum meorum * vadam ad portas inferi.

D

Quasi residuum annorum meorum, * dixi: Non videbo Dominum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hominem ultra, * & habitaborem quietis.

Generatio mea ablata est, & convoluta est a me, * quasi tabernaculum pastorum.

Preciosa est velut a textente, vita mea: dum adhuc orderer, succidit me: * de mane usque ad vesperam finies me.

Sperabam usque ad mane, * quasi leo sic contrivit omnia ossa mea:

De mane usque ad vesperam finies me: * sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor tunc columba:

Atrouati sunt oculi mei, * suspicientes in excelsum.

Domine vim patior, responde pro me. * Quid dicam, aut quid respondebit mihi, cum ipse fecerit?

Recepit tibi omnes annos meos * in amaritudine anime mee.

Domine si sic vivitur, & in talibus vita spiritus mei, corripies me, & vivificabis me. * Ecce in pace amaritudo mea amarissima:

Tu autem eruis animam meam ut non periret, * proiecti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus confite-

bitur tibi, neque mors laudabit te: * non expectabunt qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

Vivens vivens ipse confitebitur tibi, sicut & ego hodie: * pater filius notam faciet veritatem tuam.

Domine salvum me fac, * & psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vite nostre in domo Domini.

Antiphona. Cunctis diebus vite nostre salvos nos fac Domine.

Antiphona. Omnes Angeli ejus laudate Dominum de caelis. *Psalmus L. audate Dominum de caelis. 20.*

Capitulum. *Rom. 13. d.*

Nex precessit, dies autem appropinquavit: abjiciamus ergo opera tenebrarum: & induamus arma lucis: sicut in die honeste ambulemus.

Hymnus.

Angelus dei nuntius
Lucem propinquam
praenunt,
Nos excitator mentium
Jam Christus ad vitam vocat.

Auferte, clamat, lectulos,
Aegro sopore desides:
Castique, recti, ac sobrii
Vigilate: jam sum proximus.

Jesus clamus vocibus,
Fientes, precantes, sobrii:
Intenta supplicatio
Dormire cor mundum verat.

T u

Tu Christe somnum discute:

Tu rumpe noctis vincula:

Tu solve peccatum vetus,

Novumque lumen ingere.

Deo Patri sit gloria,

Ejusque soli Filio,

Cum Spiritu Paraclito,

Nunc, & per omne saeculum.

Amen.

Repleti sumus mane misericordia tua. *Exultavimus, & delectati sumus.*

Ad Benedictus. Antiphona. Exiit nobis Dominus cornu salutis, in domo David patris sui.

Preces quando dicuntur habentur supra in Feria secunda. 62.

FERIA QUARTA

Ad Matutinum.

Invitatorium In manu tua Domine, * Omnes fines terra. *Psalmus Venite, exultemus. 2.*

Hymnus.

Reverentem Creator optime,
Rectorque noster, aspice:

Nos a quiete noxia
Mersos sopore libera.

Te, sancte Christe, poscimus:

Ignosce culpae omnibus:

Ad confitendum surgimus,

Morasque noctis rumpimus.

Mentes manibus tollimus,

Propheta sicut noctilus:

Nobis gerendum praecipit,

Paulisque gestis censuit.

Vides malum, quod fecimus:

Occulta nostra pandimus:

Preces gementes fundimus,

Dimitte quod peccavimus.

Praesta, Pater piissime,

Patrique compar unice,

Cum Spiritu Paraclito,

Regnans per omne saeculum.

Amen.

Antiphona. Avertit Dominus.

Psalmus 52.

Dixit insipiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in iniquitatibus: * non est qui faciat bonum.

Deus de caelo prospexit super filios hominum: * ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt: * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem, * qui decorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocaverunt: * illic trepidaverunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent: * confussi sunt, quoniam Deus sprexit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israel? * cum converterit Deus captivitatem plebis suae, exultabit Jacob, & latrabit Israel.

D 2 Psal-